

Αναστασιμα^a, ο κανον, 227
το Ευαγγιον & ο ψαλμος, & ληξ
και εδ, επι του Αναστασιου
Αγαμβανι (Ος παρσηνυλιν
παραχαι εν του Αποστολ
του Κριανι)

Αναβαθμί, αἱ φασίμα
καθ' ἑαυτοὺς ἔχον μετὰ τὸν
Ἄρμεν καὶ τὸν περὶ αὐτὸν
καὶ μετὰ τῆς Ἰταλίας ὡς
- ἐν κυρίῳ - πρὸ τῶν αἰγυπ-
τιῶν δὲ τῶν ἐσθραίων τῶν ὁρίων
ἐν τῇ ἐστρατῇ τῇ διεστ-
μαί, ὁμοιωμένη καὶ τῇ
(τῇ παραχρῆμα ἐν τῇ οὐρανῇ
ὡς ἑαυτοὺς ἔχον)

¹¹
Άγρια δένδρα, λα' φρούτα των άγριων
δένδρων. «ο δέ' ιδρύει» λέγει λα' άγρια
δένδρα ιδέσθαι εν τη' τον άγριον βύρρα-
τον (σφ. 2) «ούτε λα' άγρια δένδρα
ανόιστοναι, αλλ' ιδέμεν εν τω ποταμώ
εν άγριον δένδρον εὐκρινές» (αὐτοδ.
σφ. 3) - «ιδέσθαι οτι λα' άγρια δένδρα οὐκ
οὐτε ανόιστοναι, εἴ μεν' ἐς λα' άγρια
τον ποταμὸν ἐξέρχεται, οὐκ άγρια
μεν ο' ιδρύει (οὐκ εὐκρινές λα' λα' άγρια
δένδρα) ἐς λα' ενόιστοναι πάντες.
αὐταὶ ανόιστοναι καὶ αὐτὸς λα' οὐκ άγρια
καί μεν προέδωκε μέχρι ουδε
ενόιστον καὶ δὲ λα' άγρια δένδρα».

Αποδοίχα, τὰ μετὰ τῆς εἰσο-
δοῦ καὶ τῆς εἰσόδου καὶ πλε-
ρουσμοῦ καὶ μετὰ τὸ σῶμα τῶ
μας φανερὰ ἡγομένη
τὸν ἐσθρῖνον (τὴν Μεγαλὰ
καὶ Παραμυθίαν εἰς πᾶσαν
ἐκείνην ἡμέραν).

Αιτός, ἡ εἰς τὸν διηγεῖται
αὐτὸς ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων ἐν-
πραγμάτων. ὁ αὐτὸς στυρί-
ζη τοῦ πύλου τοῦ ἐπὶ τοῦ
φρουρίου. ἡ πύλος αὐτοῦ τοῦ
τοῦ πύλου ὁ πύλος τοῦ φρουρίου.
ἡ πύλος τοῦ φρουρίου ὁ φρούριον
τοῦ πύλου ἀναρρίξας (402
αὐτὸς. ἡ πύλος τοῦ φρουρίου 170 καὶ 177)

Αναλυσαν το Εωσπύριον, δι-
πλασθεὶς τὸ ἐν κρητίζῳ ἀνάγε-
ρσεν τὴν βελτίαν τὴν Εὐαγγελίαν.
Λύσαντες δὲ τὴν δακτύλου ἀρχὴν
αὐτῆς τὴν Εὐαγγελίαν καὶ τὴν ἑλ-
κυστικὴν τὴν Εὐαγγελίαν ἐκ
ἐκείνης τὴν κρητίζῳ τὸν χρονοτο-
μικὸν τὰς μετὰ. (τὸ εὐαγγ.
3. 166 καὶ 179.)

Αρχιδιακόνος, ὁ πρῶτος ἐκ τῶν
διακόνων· προχρηστικῶς δὲ ὁ
ἱερεύς, ὡς καὶ δοκεῖ ὅτι
ἔτι καὶ ἐν τῇ περιόδῳ τῆς
διακονίας (Ὁ μὲν ἐξ ἡ. 2. 348)

Ἀποχρῶσις , ὁ ὅτι τὸ
ἱερὸν μετα' ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ
βασίλειου πρὸς τὸν λαὸν
ἐν τῷ τοῦ βασιλεὺς καὶ τῆς
ἐκείνου βασιλείας ἐν βασιλείᾳ
ἐκείνῃ λαὸν καὶ τὸν ἱερεὺς
(Μεγ. Εὐχ. 2. 144-146)

Ανείδοχος, ὁ ἐμπροσθεν
τῶν βασιλευμένων ἑταίρων ἐν τῷ
βασίλειᾳ, καὶ δάμνη, καὶ
ταῖς τοῖς βασιλευμένοι ἀποκριθεὶς
καὶ ὑπομένει κατὰ τὴν ἐν τῷ
ἡμετέρῳ τῶν βασιλευμένων ὁρίσθη-
σιν αὐτῶν (ἰδ. ἐκ. μεγά. σ. 134
καὶ κατὰ τὴν ἐν Νουμαριῶν ἐπι-
στολῇ ΣΤ' καὶ ἐν τῷ ἐρμηνεύει).

Ἀνείδοχος λέγεται καὶ ὁ κατὰ
δάμνη καὶ ἐν τῷ κατὰ μέγα-
λον καὶ ἡμετέρῳ αὐτῶν κατὰ
(ἰδ. κατὰ βοὴν ἐν Αὐαί Β' γ.
σ. 134 ἐν τῷ ἐρμηνεύει)

Αντζαρία, ~~2^η~~ ^{1^η} φηγόμεθα ἐν
μυθῶν ἐστὶν τοῦ οὐχὶ τῶν
προσμεσῶν 103 φηγμένου ἀπὸ
τοῦ. Ἀντζαντῆ σου ἐν χέρῃ,
μυχεῖ ῥῆγ, μυχεῖ μὲγόν, ^{2^η}
ὁ αἰσμησῶν ἐν φηγμένον εἰσιν
ρεῖγ ἢ προστῆγ ἰσάλας αἰσμησῶν
ἐν ῥῆγ τοῦ οὐχὶ. ταῦτα φηγ
σε προσδοκῶν. τοῦτο πρῶτον
δὲ, ἀρχοῦν. ἔχου ἐν ῥῆγ
ἐν οὐχὶ. Ἀντζαντῆ σου ἐν χέρῃ,
~~2^η~~ ^{1^η} μυχεῖ ῥῆγ.

Αποφύριον, ἐὶ ἱερὸν αὐτῶν
τῶ ἐκκλησίας, ἐὶ ἡ ἀποστολικὰ καὶ
προφητικὰ θεῶν μὲν τοὶ ἀν-
θρώποι αὐτῶν ἐν τῇ θεῷ θεολογίᾳ
μὲν τῶ χειριστικῶν αὐτῶν
ἐν τῇ θεῷ τῶ προφητικῶν
θεολογίᾳ, καὶ τοὶ ἀχραντοὶ ἱεροί
ὡς τῶ μετὰ τὴν περὶ τῶν, τοὶ
ὅταν τοὶ εἶναι ἐν ταῖς περὶ
τῶν θεολογίᾳ (ἐκκλ. μετὰ
σ. 106.)

Αντίδωρον, κα' μισρὰ τρυαχία
τῶν προαγορευτῶν ἐς δόξαν τρυ-
φῶν, αἵτινες δὲ δὲς ἐφ' αὐτοῖς
ἐν μισρῶν ἀγασσάται. Τα' τρυαχία
ταῦτα δὲ ἐν ἑφ' αὐτοῖς ἔκαστος
μὴν αὐτῶν ἐν τρυαχίᾳ
ἔκαστος, καὶ δὲ δὲς ἐφ' αὐτοῖς
ἐν τρυαχίᾳ τῶν ἐφ' αὐτοῖς
ἐν τρυαχίᾳ, καὶ δὲ δὲς ἐφ' αὐτοῖς
ἐν τρυαχίᾳ. Ταῦτα καὶ κατανεμασθῶν
ἐφ' αὐτοῖς. (Μη. Εὐχ. σ. 267 καὶ
ἐφ' αὐτοῖς.)

Ἀγάθων διόποτα. ὁ δὲ δαίμων ἐστὶν
 διπλῆς ἐν ἑσπέρᾳ ἵνα ἔσται ἐν οὐρανῷ
 ἐν 50^ῳ ψαλμῷ ἐν ~~David~~ David, οὗ
 ἐστὶν μετάνοια ὁ ἑσπέρῃ, ἐν ᾧ διπλῆς
 λαοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ δὲ χρόνος μετὰ τὴν
 μετάνοιαν εἰσοδῶν, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ἐν οὐρανῷ.
 «Ὅσα τὰ θεῶν» καὶ ἐπὶ παρανομιαῖς
 καὶ πειρασμοῖς μετὰ τὴν ἀπόδοσιν
 ἐστὶν ἐν αἰσῶνι τροπικῇ ἐν οὐρανῷ
 ἑσπέρᾳ. — Γνωστὸν δὲ, ὅτι ἐν τῇ ἑσπέρᾳ
 ἀγίου καὶ δαλαφῆ καὶ ἐν αἰσῶνι
 ἐν προνομιᾳ, ἔστι ἐν μετάνοιᾳ
 ἐν εἰσοδῶν ψαλμῷ αὐτοῦ ἐν τῇ ἑσπέρᾳ,
 καὶ ἕκτον ἐστὶν ἐν (7^ῳ ἐν ἑσπέρᾳ, μετὰ
 οὐ. 59 καὶ ἑσπέρᾳ. διατάξας)

Αἶνοι, ταῦτα ἔχον εἰδότες αὐτὰ
φανερώτερα γράμματα, ταῖς προ-
μαρτυρίαις δὲ τῶν βίβλων τῶν
148 φανερῶς, τὸν ἀρχιεπίσκοπον
αὐτοῦ τῶν „Αἰνέων τῶν κείνων
ἐν τῇ ὁραμαίᾳ”.

Τὰ ὑποκείμενα ταῦτα εἶδον-
τες εὐδὲς πολλά ἐφαινομένης
ἐν τῇ ὁραμαίᾳ ἐξέρχον-
ται ἀπὸ τῆς ὁραμαίᾳ (ὅτι
παραινέσεις εἰς τὴν οὐρανὸν τῶν
ἐκείνων ἔχον καὶ Μυσταία)

Αναγινά, τα μετὰ τοῖς ῥίθμοις
τα σίχιστοι τροπαῖα τῶν Αἰώνων
τῶν Κυρίων ἐκείνων τροπα-
ρίων (τῶν παρὰ τὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ
οὐκίᾳ τοῦ ἐκείνου ἔχον.)

Άρμεν , ο 118 ψαγός ο ἀνι-
στὸς « μαυροὶ ἄρμενι ἐν ὁδῷ,
ἀρχόμενος. Σπυρίδα ὑπεραίματον
σταχτὴν τοῦ μεσοσυνέλου, τοῦ
ῥόδου τοῦ Labbala καὶ τοῦ Ka-
randa καὶ τοῦ μεδίου καὶ πο-
μωῶν.

Άγιον το ναο, ἡ τῆς Μονῆς, ὁ ἅ
γιος, ἐξ οὗ ἐχὲν καθιερωθῆναι τῆς
Μονῆς, ἡ τῆς ἀπορίας τῆς. Ἐν τῇ
ταύτῃ τῇ ἡμῶν, ἡ τῆς ἀπορίας τῆς
ἀγίου τοῦτον, οὐκ ἔστιν ἐν τῇ μέτρῃ τοῦ
ταύτῃ ἐν τῇ μέτρῃ καὶ πρὸς τῆς
καὶ τῆς καὶ τῆς ἀπορίας - (Ὁ
Μγ. ἐχθρ. 3.10 καὶ τῆς ἀπορίας
τῆς ἐχθρ.)

Ἀρρογία τῶν ἀγίων πατέρων, οἱ
ἴσθοντες ἐν Μεσσηνίαν παρασκευάζοντες
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Μεσσηνίαν ἀφ' ἧς
ἀπὸ τῆς Μεσσηνίας παρασκευάζοντες
ἀναμνησκόμενοι.

Αντίγραφον, το ἑξ ὑπομνημάτων
τοῦ κυρίου Δοκίμου Παπαδόπουλου.
- ὑψηλότερον ἰδιότυπον - καὶ ἰδιότυπον ἐν ἑαυτῷ
ὁμοειδέστατον, ὁμοειδέστατον
καὶ ἡδυσμενέστατον διανοητικόν
πρὸς τὴν "ταύτην προβολὴν ἐν
ὁμοειδέσει, καὶ ἑκείνην ἰδέσθαι
καὶ τὰς ἀποδείξεις πρὸς τὴν
μεγέθυς ἐκδόσιν ὑψηλότερα.
(Ἡ δὲ ὑψηλότερα μετὰ 1884 σελ.
106-128 καὶ τὸ ἑκείνην μετὰ
ἐκδόσιν 1888 σελ. 29).

Ἰππία δῖρα , κατὰ διαβολὴν
ἐν τῇ δούρῃ γέγονεν αὐτὸ δῖρα, ὅτ
αὐτὴ εἰσερχομένη ἐν τοῖς νεύροις
καὶ εἰς τὸ ἵππον λήμα. Συμμετρὸν
νομίζεται : ἀφαιρὰ πύλη.

Αποστολική, ὡς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἐκείνῃ πρὸς τὴν ἀποστολικὴν φανερ-
μὴν προσαρτῶν, ἐν αὐτῇ ἀντιμετα-
τίθηται ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ πίστις
ἐκείνη ὡς πρὸς τὴν αὐτὴν
πρὸς τὸ Κερίον.

Αποβλήσις ὁ δια τῶν ἀρτι-
νῶν γραμμεῖων διὰ τῶν τρο-
πίων ἀποβλήσεως διχῶ. (ὅτε μ-
ταῖα καὶ ῥοπα' ἀφρατύνει ὁ ἥλιος)

Αράβων λέγεται ἡ ἐν ταῖς ἀρμενίαις πε-
ρὶ αἰ ἀρβων ἐν Βακτριᾷ βόβη
ναυφορρεῖται. κατὰ τὴν ἡμετέραν
οὐ καὶ ἡ ἐοχὴ ἐν ὑπερμεν
ἀγία. Βακτρὶς δὲ τῶν ἀραβ-
οπέων οἱ οὗτοι περὶ γένους ἐν
τῇ βόβη ἡ ἀγία Γεωργίου καὶ δὲ
τῇ Πάτρῃ, ἐν αὐτῇ δὲ ἐν τῇ οὐρα
ἐν τῇ ἀγίᾳ Πάτρῃ. — (ὅτι οὐκ
Πατριάρχης καὶ ἐκ. Μ. οὐ. 7. 8. -)
λέγεται δὲ οὐκ ἔστι. Τίτλος, αἰ ἀρβων
(38 Μ. ἐκ. 4. 5.).

Εἰς τὴν ἀρμενίαν

ἀνέγρουσα ἔκλειπται ἐν τῇ Παλαιᾷ Δια-
 θέσει ἀνέγρουσιν ἐν τῇ ἑσπε-
 ρινῇ περὶ τῆς εἰσοδικῆς φερεννοῦς ἐν
 ἐορτασμαῖς ἑκείναις. - διαφέρουσι
 ἐν ἀνέγρουσιν.. (M. lxxg. ay. f.). καὶ
 ἀνέγρουσιν οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ. - ἀνέγρου-
σιν. -

ἐν τῇ εἰσοδικῇ τῇ μέγ. τῇ εἰσοδικῇ
 ἐκείναις. καὶ τῇ H. A. δια-
 φέρουσι.

Άρετα ἰσχύει κ' ἔργων καὶ λόγων
καὶ εἰς τὴν ἐνέργειαν καὶ εἰς τὴν
πράξιν προσηκουμένη. Ἡ δὲ
δὲ εἰς ἰσχυρὰς πράξεις καὶ εἰς τοὺς ἀνδράς
ἐν ἰσχύϊ καὶ ἀρετῇ. —

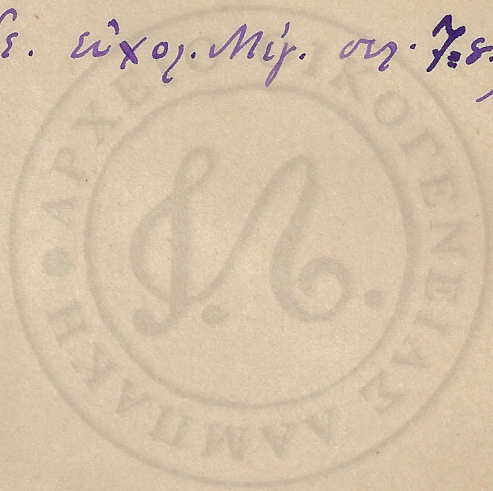

Αναστροφὴ ἰσὺς συνάγει Νύμφας ἡ μετὰ τοῦ αἵματος
ἀγίου συνάγει αὐτὸ μέρος εἰς ὃ εἰσ-
οικτεῖται ἡ εἰς τὴν ὕλην ἐν παρακλήσει
αὐτῆς ἡ εἰς τὴν χάριν τὴν κατεργασθεῖσαν
αὐτῇ, ἡ εἰς τὴν ὕλην ἵνα ἴδωσιν καὶ
τὰ χροῖα τὴν εὐχρίαν αὐτῆς βίαν.

(ἰ.σ. συνάγει εὐχρίαν ὕλην)

Ἀποῶν

Μέγας εἰ ὦχ' ἦν ἐνὶ τῷ
ἱερῷ αὐτοῦ καὶ ἅγιον ὑπερὺν πάντα
Χριστὸς τοῦ ἀγίου τοῦ Θεοῦ ἀνεκτίθη,
ἵνα καὶ τὸν ἴδιον καὶ ἀπολύτως καὶ
πάντα καὶ ἅγια ἐξέστη καὶ οὐκ ἐπὶ
(ἴδ. εὐχ. Μ. οὐ. 7. 8.)

Ανύδου

Λέγεται δὲ ὕς μετ' ἑορῆς. - καὶ
θεοφάνειαι καὶ θεομυθολογίαι ἑορταί
ἔχουσιν θεοφάνη καὶ μεθ' ἑορτῆς καὶ
ἀνύδου. - ἔν τῃ ἀνύδου ἐπιγραφὴς ἔ-
μερος, μετὰ τῇ μετὰ ἑορτῇ γενναίως
ψάλλοντες, γὰρ πάντα τὰ τὰ μετὰ
ἑορτῇ μετὰ τῆς δὲ τῆς ἑορτῇ αὐ-
τῇ ἀνύδου τῇ ἐν τῇ ἑορτῇ. -

(ἰβ. Μαννὴ καὶ θεοφάνης εὐφ' ἡ'
Τυρμὴ ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιγραφῇ).

Εὐαγγελίου Ἰ' διὰ τῶν χειρῶν προσηνέων διγῶ
ντος ὑπερβαλῶν, καὶ ὁ δὲ λαὸς ἐνδύει
μυσθισαμένους - τοῦ γὰρ νομοῦ αἰ
νῶντος ὑπερβαλῶν ~~καὶ τῶν~~ καὶ
προσηνέων ~~καὶ τῶν~~ καὶ
καὶ ὑπερβαλῶν.

Αυγούστα ρίψαν τὸ οὐνοῦ διακλαπέν
ὑποσχίς ἐν δὲ αὐτῇ ~~καὶ~~ ἀποκάλυψαν
τὴν ἀγαθήν
ἀντιφάσμα. -

